

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 3C/114/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914204336
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Krajčiová
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2015:5914204336.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudkyňou Mgr. Renátou Krajčiovou, v právnej veci navrhovateľky: Mgr. Z. K., nar. XX.X.XXXX, bytom K. A. XXXX/XX, P., zast. Mgr. Jurajom Fričom, advokátom, Advokátska kancelária Podhora 49, 034 01 Ružomberok, proti odporcovi: Dušan Briliak - BRIXX, miesto podnikania 029 45 Rabčice 334, IČO: 37049640, zast. JUDr. Michaelou Pagáčikovou, advokátkou, Advokátska kancelária Radlinského 1710, 026 01 Dolný Kubín, v konaní o zaplatenie sumy 9 768 eur, takto

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a v celom rozsahu.

Odporcovi s a p r i z n á v a náhrada trov konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 2 413,54 eur, ktoré mu je navrhovateľka povinná zaplatiť k rukám jeho právnej zástupkyne do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 13.5.2014 domáhala, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť jej sumu 9 768 eur. Navrhovateľka uviedla, že je výlučnou vlastníčkou rodinného domu súpisné číslo XXX, postaveného na ul. K. A. v P. na parcele č. CKN XXXX zastavené plochy a nádvoria o výmere 417 m². Ďalej uviedla, že účastníci konania uzavreli dňa 20.4.2011 Zmluvu o dielo, ktorej predmetom boli tieto práce na rodinnom dome navrhovateľky v zmysle článku II ods. 2.1 tejto zmluvy: vybúranie pôvodného schodiska, odvoz odpadu, zašalovanie a zabetónovanie nového schodiska (samonosného ukotveného do spodnej a vrchnej platne), izolácia, poter v garáži, omietnutie stien a stropu a natiehanie jemnej štukovej omietky, vybúranie priečky v hornom poschodí, čiastočné búranie a odvoz odpadu. Odporca mal vykonať dohodnuté práce do 6.5.2011 v zmysle článku III ods. 3.2 tejto zmluvy, pričom účastníci konania sa dohodli na cene za dielo v zmysle článku IV ods. 4.1 tejto zmluvy v sume 1 632 eur s DPH. Ústne uzavretou dohodou v tejto zmluve účastníci konania rozšírili rozsah plnenia o ďalšie stavebné práce a súčasne sa dohodli na zvýšenej cene za dielo vo výške 11 400 eur s DPH. Navrhovateľka zaplatila odporcovi dňa 27.4.2011 na základe jeho žiadosti zálohu na cenu za dielo v sume 5 000 eur. Dňa 6.5.2011 navrhovateľka zaplatila odporcovi sumu 6 400 eur, ktorá mala predstavovať cenu za práce vykonané odporcom, spolu teda mu zaplatila sumu 11 400 eur. Odporca vystavil navrhovateľke faktúru iba na sumu 1 632 eur s DPH, ktorá suma predstavuje hodnotu stavebných prác, ktoré odporca reálne odplatne vykonal. Práce vykonané odporcom na rodinnom dome navrhovateľky neboli vykonané v požadovanej kvalite ani v dohodnutom rozsahu, preto ho požiadala o vrátenie peňazí v sume 9 768 eur. Dňa 30.11.2012 uzavreli účastníci konania dohodu o vykonaní dodatočných opravných prác, v ktorej sa odporca zaviazal, že práce v nej uvedené vykoná bezodplatne, žiadne iné práce už nevykoná, nakoľko touto dohodou sa účastníci konania dohodli na obmedzení pôvodne dohodnutého rozsahu stavebných prác. Vzhľadom na túto uzavretú dohodu vznikol navrhovateľke voči odporcovi nárok na vrátenie sumy 9 768 eur (11 400 eur - 1632 eur). Z faktického konania odporcu, ktorý podpísal dohodu o vykonaní dodatočných opravných prác a navrhovateľke

vystavil faktúru iba na sumu 1 632 eur s DPH je zrejmé, že uznal svoj nárok na zaplatenie sumy 1 632 eur a nárok navrhovateľky na vrátenie sumy 9 768 eur. Navrhovateľka vyzvala odporcu aj prostredníctvom PZ, aby jej uvedenú sumu zaplatil, avšak neúspešne. Pre prípad, že by sa odporca bránil tým, že on vykonal dielo v hodnote 11 400 eur, ktorú sumu mu navrhovateľka zaplatila, táto si nechala vyhotoviť znalecký posudok, ktorého predmetom bolo určenie hodnoty stavebných prác, ktoré odporca reálne odplatne vykonal. Znaleckým posudkom vyhotoveným Ing. T. Y. 18/2014 zo dňa 10.3.2014 bola určená hodnota stavebných prác v sume 828,02 eur bez DPH. Právnym dôvodom, na základe ktorého navrhovateľka plnila odporcovi bola Zmluva o dielo. Dňa 30.11.2012 uzavreli účastníci konania dohodu o vykonaní dodatočných opravných prác, ktorá mala za následok zmenu obsahu uzavretej zmluvy o dielo. Dodatočné opravné práce mal odporca vykonať bezodplatne. Dňom 30.11.2012 súčasne odpadol právny dôvod, na základe ktorého navrhovateľka zaplatila sumu 9 768 eur. Odporca teda získal plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol majetkový prospech.

Odporca podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 12.11.2014 vyjadril sa k návrhu. Namietal právny základ návrhu. Nárok uplatnený navrhovateľom považuje za nedôvodný. Odporca nepopiera skutočnosť, že medzi ním a navrhovateľkou došlo k uzatvoreniu ústnej zmluvy o dielo, predmetom ktorej bolo vykonanie stavebných prác na rodinnom dome navrhovateľky, pričom celková cena práce a dodaného materiálu bola medzi nimi ústne dohodnutá na sumu 11 400 eur s DPH, až následne účastníci uzatvorili písomnú zmluvu o dielo. Okolnosti prípadu uvádzané navrhovateľkou v návrhu nie sú uvedené správne a v správnom chronologickom poradí tak, ako sa skutočne udiali. Je pravda, že navrhovateľka zaplatila klientovi cenu za dielo v 2 častiach v sume 5 000 eur dňa 27.4.2011 a sumu 6 400 eur dňa 6.5.2011, jednalo sa však o ústne dohodnutú cenu prác skutočne realizovaných klientom a cenu materiálu skutočne vynaloženého na realizáciu dohodnutých stavebných prác, a to na základe dohody účastníkov. Vyúčtovaná cena navrhovateľkou zaplatená predstavuje dohodnutú cenu za klientom reálne vykonané stavebné práce a za materiál reálne dodaný. Nie je pravdou, že by klient dohodnuté stavebné práce nerealizoval v dohodnutom rozsahu, prípadne v dohodnutej kvalite. Tieto boli vykonané riadne a v rozsahu a kvalite zodpovedajúcej cene diela, ktorú navrhovateľka zaplatila. Bolo poukázané na vyjadrenie samotného klienta, kde písomnou formou uviedol chronologický sled udalostí ako sa situácia medzi účastníkmi sporu skutočne udiala s tým, že pravdivosť týchto informácií vie preukázať prostredníctvom výsluchu svedkov - spolupracovníkov klienta a dodávateľov, ktorí sa podieľali na vykonávaní stavebných prác, ako aj dodávateľov, ktorí na stavbu dodávali stavebný materiál. Ďalej z opatrnosti bola vznesená námietka premlčania, odporca sa nestotožnil s právnym posúdením navrhovateľky, keď podriadila právny vzťah medzi ňou a odporcom pod ustanovenia Obchodného zákonníka a to s poukazom na ustanovenie § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka v nadväznosti na ustanovenie § 262 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka. Podľa názoru odporcu právny vzťah medzi ním a navrhovateľkou je nutné podriaďiť pod režim Občianskeho zákonníka, a teda v súlade s ustanovením § 201 v nadväznosti na ustanovenie § 107 Občianskeho zákonníka nárok navrhovateľky je premlčaný. Medzi účastníkmi bolo vykonanie diela - stavebných prác dojednané iba ústne, preto nie je možné na predmetný právny vzťah aplikovať ustanovenie Obchodného zákonníka, resp. podriadenie takejto ústnej dohody pod ustanovenia Obchodného zákonníka by bolo v zrejmom rozpore s kogentnou právnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 262 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka v nadväznosti na ustanovenie § 263 Obchodného zákonníka. Na základe predložených listinných dôkazov je zrejmé, že k prevzatíu finančnej hotovosti, ktorej vydania resp. vrátenia sa navrhovateľka domáha došlo dňa 27.4.2011 a dňa 6.5.2011, pričom navrhovateľka mohla svoj nárok uplatniť na súde už k nasledujúcemu dňu, preto možno konštatovať, že začiatok plynutia objektívnej 3-ročnej premlčacej lehoty ustálený ku dňu 28.4.2011 pre sumu 5 000 eur a ku dňu 7.5.2011 pre sumu 6 400 eur, teda nárok navrhovateľky na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnený návrhom na súde dňa 13.5.2014 bol v čase doručenia návrhu súdu premlčaný, preto nárok navrhovateľky je nedôvodný a odporca ho navrhol v celom rozsahu zamietnuť.

Navrhovateľka podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 12.12.2015 predložila zmenu návrhu na začatie konania, v ktorej poukázala na vady diela a tiež vznik škody v podobe nákladov, ktoré bude musieť vynaložiť na vybudovanie nového schodiska v súlade s STN, v závere svojho podania uviedla, že nakoľko odporca neurobil v stanovenej lehote nápravu, navrhovateľka ho požiadala o vrátenie časti už zaplatených peňazí zodpovedajúcej nevykonaným prácam, resp. nekvalitne vykonaným prácam vo výške 9 400 eur. Z formulovanej zmeny skutkových okolností nebolo jasné, či ide o doplnenie skutkových okolností alebo nahradenie pôvodne podaného návrhu, preto súd uznesením zo dňa 23.2.2015 č.k. 3C/114/2014-143 vyzval navrhovateľku na opravu a doplnenie podania doručeného tunajšiemu súdu

dňa 12.2.2015. Navrhovateľka podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 12.3.2015 uviedla, že jedná sa o doplnenie skutkových okolností a jej jediným nárokom, ktorého sa navrhovateľka domáha je zaplatenie sumy 9 768 eur špecifikovaný v pôvodnom návrhu a hoci v podaní zo dňa 12.2.2015 poukázala aj na iné nároky, zatiaľ ich nepožaduje. Tunajší súd v nadväznosti na uvedené uznesením č.k. 3C/114/2014-155 zo dňa 31.3.2015 pripustil zmenu - rozšírenie návrhu o nové skutkové okolnosti v návrhu na začatie konania v nasledovnom znení: "Odporca tvrdí, že on vykonal všetky dohodnuté práce podľa zmluvy riadne a včas. Toto jeho tvrdenie nie je pravdivé, a to pokiaľ ide o rozsah, ale aj kvalitu diela. Zo znaleckého posudku č. 18/2014 zo dňa 10. 03. 2014, ktorý vyhotovil Ing. Ivan Čierny, znalec v odbore stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností, odhad hodnoty stavebných prác, pozemné stavby vyplýva, že schodisko nevyhovuje ustanoveniu § 27 bod 3 STN 73 4130, podľa ktorého každý schodiskový stupeň v jednom schodiskovom ramene musí mať rovnakú výšku. V jednom schodiskovom ramene môže byť najviac 16 schodiskových stupňov. Pomocné schodisko môže mať najviac 16 schodiskových stupňov. Pretože schodisko nie je užívania schopné, v prípade jeho kolaudácie stavebný úrad užívanie stavby nepovolí. Z listu navrhovateľky zo dňa 12. 06. 2012 vyplýva, že k tomuto dňu odporca nedorobil podlahu v sklade, v novej kúpeľni neurobil strop a schodisko bolo ako zbúranisko. Je preto logické, že ani k tomuto dňu nebolo dielo dokončené (ak si odmyslíme, že schodisko je navyše aj v rozpore s STN). Navrhovateľka vyplatila odporcovi peniaze v sume 11.400 eur, pričom táto suma zohľadňovala predpokladané vykonanie diela až do štádia jeho úplného dokončenia. Keďže dielo nebolo dokončené, vyzvala odporcu na zaplatenie sumy 9.400 eur, ktorú sumu považovala za adekvátnu vzhľadom na rozsah a kvalitu dovedy vykonaných prác. Aj z podania odporcu, ktoré predložil súdu na pojednávaní dňa 13. 11. 2014, vyplýva, že za cca tri týždne po 05. 05. 2011, mal prísť odšalovať schody a deku v kúpeľni. Z tohto tvrdenia odporcu je nepochybné, že pred dňom, keď odšalovali schody a deku v kúpeľni, nemohlo byť dielo dokončené. Boli totiž nevyhnutné ďalšie práce, ktorými by bola dosiahnutá dohodnutá, resp. STN stanovená kvalita. Ako už bolo uvedené, tá je totiž podmienkou riadneho vykonania diela. Riadne vykonanie diela bolo podmienené splnením kritérií stanovených STN. Keďže nebolo vykonané v súlade s STN, nebolo vykonané riadne. Odporcovi preto nevznikol nárok na zaplatenie ceny za zhotovenie diela. Účastníci konania sa dohodli, že odporca nebude schodisko budovať nanovo. Navrhovateľke preto vznikla aj škoda v podobe nákladov, ktoré bude musieť vynaložiť na vybudovanie nového schodiska, resp. prerobenie schodiska do stavu, ktorý bude v súlade s STN. Navrhovateľka listom zo dňa 12. 06. 2012 neúspešne vyzvala odporcu na dokončenie diela, eventuálne vrátenie sumy 9.400 €. Preto je z jej následného faktického konania zrejmé, že nakoľko odporca neurobil v stanovenej lehote nápravu, dôvodne ho požiadala o vrátenie časti už zaplatených peňazí zodpovedajúcej nevykonaným prácam, resp. nekvalitne vykonaným prácam."

PZ navrhovateľky vo svojom prednese na pojednávaní dňa 5.5.2015 uviedol, že trvá na podanom návrhu, pridrižiava sa všetkých svojich písomných podaní. Nad rámec týchto svojich písomných podaní poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľka s odporcom uzatvorila iba jednu písomnú zmluvu na sumu 1 632 eur s DPH, ide o zmluvu o dielo uzavretú dňa 20.4.2011. Navrhovateľka si presne nepamätá kedy došlo z jej strany k podpisu tejto zmluvy, bolo to však počas realizácie diela v roku 2011. V okamihu, keď odporca predložil navrhovateľke túto zmluvu na podpis, bola už odporcom podpísaná a navrhovateľka nemohla nijako ovplyvniť jej obsah. Sumu 1 632 eur s DPH tam uviedol odporca, navrhovateľka mu nedala žiaden podnet k tomu, aby tam takúto sumu uviedol. Až do roku 2014 odporca popieral, že by od navrhovateľky prevzal celkovú sumu 11 400 eur. Vzhľadom k tomu navrhovateľka nemohla vedieť akú sumu považoval odporca za cenu diela. Odporca až v roku 2014 priznal, že prevzal od navrhovateľky sumu 11 400 eur. Uviedol, že je namieste, aby sa odporca vyjadril prečo až v roku 2014 priznal koľko peňazí od navrhovateľky prevzal. Odporca tvrdil, že navrhovateľka klame ohľadom ceny diela, na druhej strane až v roku 2014 tvrdil, že nepriznal od navrhovateľky 11 400 eur. Navrhovateľka nemala iný dôkaz o uzavretí zmluvy s odporcom ako zmluvu o dielo. Nemala možnosť vychádzať zo žiadnej inej relevantnej listiny, kde by bola uvedená cena diela. Práve z tohto dôvodu v návrhu uviedla ako cenu diela sumu 1 632 eur s DPH. Informáciu aká bola skutočná cena za dielo, a to vzhľadom na rozsah diela a kvalitu musí uviesť odporca. Zdôraznil, že hovorí o cene vykonaného diela. Zo znaleckého posudku však vyplýva, že cena diela uvedená v návrhu sa príliš nelíši od ceny diela stanovenej znalcom. PZ navrhovateľa uviedol, že je potrebné uviesť, že cena diela sa zásadne platí až po skončení diela. Obe platby, ktoré mu navrhovateľka odovzdala mal odporca zúčtovať, pretože boli preddavkami. Za predpokladu, že dielo bolo skončené a odovzdané navrhovateľke bez väd. Skončením diela však nie je len samotné vykonanie diela, ale objednávatel musí mať možnosť dielo prevziať a presvedčiť sa o jeho stave. To sa však nestalo, nakoľko odporca sa dielo navrhovateľke ani odovzdať nepokúsil. Odporca vo svojom podaní doručenom súdu dňa 13.11.2014 tvrdil, že ho navrhovateľka tým, že si uplatňovala svoje zákonné

práva vydierala. Odporca si však musí uvedomiť, že v priebehu vykonávania diela došlo k obmedzeniu rozsahu diela a odporca dielo nedokončil a voči navrhovateľke si do dnešného dňa uplatnil iba svoj nárok na zaplatenie sumy 1 632 eur s DPH. Obmedzením rozsahu diela došlo predovšetkým uzavretím dohody dňa 30.11.2012, ktorou došlo k zmene zmluvy o dielo v zmysle § 516 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého účastníci môžu dohodou zmeniť vzájomné práva a povinnosti. K tomuto dňu neboli vykonané práce. Nebolo dokončené schodisko, nebola urobená deka na prvom poschodí, nebola vymurovaná stena na prvom poschodí. Pričom tieto práce boli z obsahu zmluvy vypustené v bode 4. Tam je to popísané slovným spojením v kúpeľni, ale je to ten priestor, o ktorom on hovoril, ktorý popísal. Keďže odporca túto dohodu podpísal, musel si byť vedomý, že dielo k uvedenému dňu nebolo dokončené. Týmto dňom sa obmedzenie rozsahu diela muselo premietnuť aj do ceny diela. Vzhľadom na zmenu v rozsahu prác pôvodne dohodnutá cena diela nemôže obstať, nakoľko sa účastníci na novej cene diela nedohodli pre prípad, že by zmluva vznikla na základe Občianskeho zákonníka v súlade s ustanovením § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka platí, že výška ceny nie je dojednaná zmluvou a je potrebné poskytnúť primeranú cenu. Táto primeraná cena vyplýva zo znaleckého posudku, pričom zhotoviteľ bude mať nárok na jej zaplatenie až po zúčtovaní preddavkov. Aj pre prípad, že by zmluva vznikla na základe Obchodného zákonníka podľa ustanovenia § 549 Obchodného zákonníka platí, že ak sa strany po uzavretí zmluvy dohodnú na obmedzení rozsahu diela, ak nedojednávajú jeho dôsledky na výšku ceny, je objednávateľ povinný zaplatiť cenu primerane zníženú. Primeranou cenou sa rozumie cena aká sa obvykle platí v dobe uzavretia zmluvy za obdobné dielo, ktoré má rovnaké alebo podobné vlastnosti, pričom táto suma bola určená znaleckým posudkom. Odporca opustil stavenisko bez toho, aby navrhovateľke dielo odovzdal na konci roka 2012, od tohto dňa odporca na stavbe nevykonal žiadne stavebné práce. Netvrdil, že nebola uzavretá ústna dohoda, poukazoval, že bola uzavretá jediná písomná dohoda, od ktorej navrhovateľka odvodzovala cenu za dielo. Nestotožňuje sa s námietkou premlčania nároku navrhovateľky, keďže pôvodné plnenie pozostávajúce z dvoch peňažných plnení jednalo sa len o preddavky a tieto neboli nikdy vyúčtované, teda premlčacia doba môže začať plynúť až po vyúčtovaní týchto preddavkov, čo môže nastať až po dokončení diela. Podľa jeho názoru suma 11 400 eur prijatá odporcom od navrhovateľky bola prijatá na základe pôvodnej ústnej zmluvy uzavretím dohody dňa 30.11.2012 došlo k zmene pôvodnej dohody, okrem iného v časti ceny diela a nakoľko sa uvedeného dňa nedohodli o cene zmeneného diela, platí ním spomínaná úprava primeranosti ceny diela. Nesúhlasí s tvrdením PZ odporcu, že navrhovateľka mala začať užívať vykonané dielo a tým malo fakticky dôjsť k dokončeniu diela. Súdna prax síce toto pripúšťa, ale naozaj by muselo dôjsť zo strany navrhovateľky k faktickému užívaniu, k čomu však nedošlo, lebo dielo nebolo užívateľské. Je bez právneho významu, pokiaľ bolo poukazované, že na rodinnom dome vykonávali stavebné práce aj iné firmy, nakoľko dom nie je užívateľské práve z dôvodu stavebných prác zo strany odporcu. V tomto prípade nebola naplnená podmienka faktického užívania diela so súhlasom zhotoviteľa bez toho, že by neboli vytýkané nejaké nedorobky, vady.

Navrhovateľka vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 5.5.2015 uviedla, že zdedila po otcovi dom, mala problémy so zápisom do KN, nakoľko otec mal dve rodné čísla, do toho jej nikto nechcel urobiť projekt na rekonštrukčné práce, odporca bol jediný, ktorý bol ochotný to urobiť. Ona bola v tom čase v psychickej nepohode, nakoľko ju brat dal na exekúciu, manžel sa s ňou rozvádza a syn sa vracal z basy. Chytila sa slamky a to slamky od tohto. Bolo to dohodnuté ústnou formou, povedali si čo má odporca urobiť. Chcela vymeniť schodište za kúpeľne a medzitým kým jej vyrobí a prinesie ten projekt na tú výmenu schodiska s kúpeľňami sa dohodli, že urobí, vyriadi sklad, t.j. ovakovanie a urobenie podlahy, lebo pôvodne tam bolo uhlie. Vybúranie nenosných priečok v suteréne a na prvom poschodí, zamúranie obloka na prvom poschodí a odmontovanie pece ústredného kúrenia. Vedela, že tá výmena schodov za kúpeľne to sa musí robiť len s projektom, na tie ostatné veci projekt nebolo treba, tie by zatiaľ robil kým by nepriniesol projekt. Dohodli sa na cene za tieto všetky práce vo výške 10 000 eur, to bolo niekedy na jar 2011, odporcovi dala kľúč od domu, oni začali s tými prácami, vybúrali priečky, dole to vybúrali v poriadku, hore vybúrali viac ako mali, tak to potom aj znovu postavili. Na začiatku sa s odporcom dohodli, že všetky tie práce urobia až pod maľovku, t.j. ovakovanie do hladka, že po nich už nik nebude robiť. Ďalej zamurovali ono, ale len na hrubo, nie na hladko, začali robiť sklad, vybrali pec. Odporca ju žiadal, aby tam nechodila, ona mu aj uverila, chodila tam skoro každý deň, ale nejako ich nestrážila, jedného dňa zistila, že je schodište zvalené bez projektu. Nebolo žiadne povolenie na tieto práce, odporca jej ukázal nejaký papier, podľa ktorého robili, lenže jej tam chodil brat a vyhrážal sa jej, že ju udá, že robí tieto práce bez povolenia. Schodište zašalovali, medzitým dorobili ten sklad, kde robili podlahu a steny. Potom to zostalo stáť, povedali, že to prídu odšalovať, lebo betón musel vytvrdnúť. Úplne na začiatku predtým

ako začal vykonávať práce dala odporcovi 5 000 eur ako zálohu. Potom ešte raz v piatok ju žiadal, aby mu dala ešte tých 6 400 eur, ešte to bolo zašalované, nedalo sa tam ani vojsť, ani to skontrolovať, tak v dobrej viere odporcovi vyplatila sumu 6 400 eur, dokopy tých 11 400 eur. Čakala, že to prídu odšalovať, on si pýtal toľko, tak mu toľko dala, nebolo to podľa pôvodnej dohody. Potom sa jej odporca telefonicky ohlásil, že to ide odšalovať, prišla tam, otvorila mu, ona bola hore, oni to odšalovali, bili tam, zrazu počula, že je ticho, išla sa pozrieť dolu a tam nebol nikto, bez akejkolvek diskusie odišli, všetko odviezli. Sklad je dobrý, tam nemá žiadne výhrady, ale schodisko bolo otrasné, vyzeralo ako jedna zrúcanina, poukazuje na fotky v spise. Každý stavbár, ktorého volala prišiel, povedal, že to je hrozné a nikto to nechcel po odporcovi dorobiť, nech si to dorobí on. Snažila sa odporcovi dovolať, telefóny nedvíhal, tak mu napísala list čo tam treba ešte dorobiť. To bol ten list, čo je v spise pod názvom pokus o zmier. Na to odporca absolútne nereagoval. Neostávalo jej iné len napísať podanie na súd. Ona sa v tom podaní domáhala, aby jej odporca vrátil peniaze, lebo chcela, aby jej to niekto dobre opravil, keď ho dobre zaplatí. Celý dom bol už porobený, len to schodište bolo nedokončené. Telefonicky ako reakcia na tento návrh na súd sa jej ozval človek, ktorý sa predstavil ako právnik Z. a povedal jej, že ju považuje za klamárku. Potom jej ešte asi zo dvakrát tento právnik volal. Navrhla, že by sa mohli zmieriť a nejakto doriešiť. Tak sa stretli, odporca s nejakým pánom, ktorý sa predstavil ako právnik v Kauflande. Začali ju urážať. Chcela, aby sa to dorobilo, pretože je to zaplatené. Od začiatku to vyzeralo ako černoša, lebo odporca tie peniaze nepriznal v daňovom, bola aj na polícii, nech to skontrolujú a bolo to tak, že to v daňovom nepriznal. Naveľa spísali ten papier, teda dohodu o vykonaní dodatočných opravných prác, tam sa handrkovali o každú jednu vec, prišli aj k tomu skladu. Dohodli sa, aby schody boli betónové, umývateľné a to isté aj podlaha v sklade. Je pravda, že to bolo urobené, ale nie tak, ako chcela, t.j., že by to bolo umývateľné. Je to nasiakavé, nie je to ani teraz v stave, že by tam mohla normálne bývať. V tom sklade on to urobil tak, že urobil ten nivelačný poter na pôvodný nivelačný poter, lenže ona chcela, aby podlaha v sklade bola nižšie, nakoľko je tam bojler, ak by došlo k poruche, aby nemala vodu v byte. Ten nivelačný poter je nasiakavý, ona si ale zistila, že je aj nivelačka nenasiakavá, umývateľná. Toto odporca popiera, že to ona takto chcela. Musí sa to robiť zároveň s tým betónom, volá sa to glet. Povedala mu to, on na to, že to tak robiť nevie. Poslala ho za otcom, ktorý je murár, nech sa ho spýta, on nešiel, neurobil to. Zrejme im tej nivelačky zostalo, tak jej to vylial do verandy, veranda, ale už bola vtedy pripravená na dlaždice. Keď tam po týždni prišla, bolo to celé popukvané, museli to vyzbijať. Po týždni prišiel, ukázal jej to, že je to urobené, ona ale povedala, že to nie je urobené ako chcela, že ona teda nepôjde vziať návrh na začatie konania späť. On žiadal od nej doklady ohľadom peňazí aj faktúru, t.j. príjmové pokladničné doklady a faktúru, čo bolo podmienkou uzavretej dohody o vykonaní dodatočných opravných prác, ona by mu to vydala, keby bola spokojná, on ju uzamkol a nástojil, aby mu tie doklady vydala, ani sa to nedalo, lebo ich pri sebe nemala. Vtedy volala políciu s tým, že policajt povedal pár slov odporcovi, pretože on ju vypustil. Jej ale pod schodami pod ten betón nedali izoláciu, pritom je to v suteréne, ale pod tými schodami má mapy, je to tam mokré. Keď tam nie je izolácia, je to možno nasávanie vlhkosti od zeme. Porobili tam nejaké rúrky a keďže to nezaizolovali, tak zrejme tá rúrka potom tam rosí a cez tú nivelačku to ide von, stále je to vlhké. Potom ešte pod schodami nechali guľičku, kde voda odteká, ona im to výslovne zakázala. Keďže sa mu nedovolala, napísala mu list, že asi niečo zle porobili, kvôli tej vlhkosti, aby sa na to prišiel pozrieť, na čo jej odpísal list, že si mala volať vodárov, že je to jej záležitosť, žiadna reklamácia u neho neprešla. Žiada v tomto konaní voči odporcovi, aby jej vrátil peniaze 9 768 eur, keď z uhradenej sumy 11 400 eur odrátala cenu za práce, ktoré fakturoval odporca. Tu nejde ale len o to, čo jej urobil, ale aj o to, čo urobil zle, ona bude musieť vyzbijať sklad, podlahu, pod tým schodišťom bude treba dať izoláciu. Pod schodami to bude treba tam otvoriť. Zistí sa v čom je problém, ak nie je izolácia, tak bude sa musieť zaizolovať a aj tie potrubia. Je tam rozvod vody aj kanalizácie do tej novej kúpeľne, rúrky, z hygienických dôvodov, teda bývať sa v tom dome nedalo celé dva roky.

PZ odporcu vo svojom prednese na pojednávaní dňa 5.5.2015 uviedla, že medzi účastníkmi existovala ústna dohoda, v zmysle ktorej sa účastníci dohodli, že odporca vykoná práce v sume 11 400 eur, pričom táto ústna dohoda bola od začiatku individuálna, teda účastníci si dohodli konkrétne práce, ktoré sa majú vykonať, dohodli si cenu. Nie je teda pravda, že cena alebo teda rozsah zmluvy bol pani navrhovateľke nejakým spôsobom nanútený. Aj vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám, kde súd teda skúma nejakú primeranosť, neprimeranosť zmluvných podmienok, dovoľujeme si poukázať, že v zmysle ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ako aj v zmysle Smernice o ochrane spotrebiteľa č. 93/13 EHS súd nemá kompetenciu hodnotiť primeranosť, neprimeranosť podstatných podmienok zmluvy ako predmet a cenu, ale iba vedľajších dojednaní ako napr. zmluvné pokuty. Ak si účastníci ústne dohodli rozsah zmluvy a cenu, nemá zmysel hodnotiť, či tá cena bola alebo nebola primeraná, jednoducho takto cena bola dohodnutá. Toto potvrdzuje aj vyjadrenie pani navrhovateľky, ktoré urobila v

rámci daňového konania ako odznelo. Medzi účastníkmi bola podpísaná písomná zmluva v sume zhruba tých 1 632 eur. Táto bola ale fiktívna zmluva, ktorú si účastníci navzájom podpísali dodatočne, čiže medzi účastníkmi existovala ústna dohoda na tú cenu tých 11 400 eur, je pravda, že obidve strany sa dohodli na podpísaní fiktívnej zmluvy, kde si dohodli nižšiu cenu, túto skutočnosť následne riešil aj daňový úrad, kde v zmysle daňového konania potom aj vyrubil dodatočne daň a pokutu, kde teda nebola zdanená celá čiastka, nebolo to zrovna šťastné riešenie, ale samotná pani navrhovateľka v rámci daňového konania vo svojej výpovedi výslovne uviedla, že mali uzatvorenú ústnu zmluvu, ktorá bola dohodnutá tak, že stavebné práce mali byť vykonané v sume 10 000 eur alebo teda priznala dohodnutú cenu 10 000 eur, priznala, že tieto práce boli vykonávané od 26.4.2011 a konečný termín kedy boli odšalované schody bol 1.6.2011, následne až v decembri sa dohodli na vykonaní nejakých dodatočných a opravných prácach a bola to súčasť mimosúdneho riešenia sporu, ktorý vtedy prebiehal. PZ odporcu uviedla, že nesúhlasí s vyjadreniami, že medzi účastníkmi bola dojednaná písomná zmluva na tú cenu 1 632 eur a následne sa ústne len rozširoval rozsah zmluvy, tento skutkový stav podľa nej neseďí. Uviedla, že je veľmi dôležité si uvedomiť, že pokiaľ medzi účastníkmi existovala ústna dohoda, kde bola presne stanovená aj cena, táto by sa mala spravovať režimom Občianskeho zákonníka, nakoľko v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, pokiaľ si účastníci dojednávajú použitie Obchodného zákonníka, takéto dojednanie musí byť vždy písomné, je to ustanovenie kogentnej povahy. Podľa jej názoru medzi účastníkmi existovala ústna zmluva, ktorej existenciu aj pani navrhovateľka priznala v rámci daňového konania, majú o tom vlastne aj zápisnicu, ktorá je podľa nich dosť hodnoverným dôkazom a nasvedčuje tomu, že pôvodne existovala takáto ústna dohoda, kde ten rozsah prác bol takto široko vymedzený. Nie je pravda, že by existovala len písomná zmluva na tú sumu 1 632, ktorá by sa následne ústnymi dodatkami rozširovala. Preto nesúhlasia s tým, aby sa na tento právny vzťah uplatnil režim Obchodného zákonníka, podľa jej názoru táto písomná zmluva bola fiktívnou zmluvou a vlastne aj pani navrhovateľka v rámci daňového konania uviedla, že faktúra, ktorá bola vystavená nebola z jej strany uhradená, nakoľko to považovala len za nejakú takú fiktívnu alebo nejaký predstieraný simulovaný právny úkon. V zásade ten právny úkon urobili obidve strany, takže si myslia, že tam zodpovednosť je na obidvoch stranách, a teda nebolo to zrovna šťastné riešenie, nemyslí si, že je správne predstierať, že toto bol ten právny úkon, na základe ktorého jej klient prijal 10 000 eur alebo 11 400 eur bez právneho titulu. Podľa jej názoru právnym titulom bola práve tá ústna dohoda. Preto nesúhlasia so žalobou o vydání bezdôvodného obohatenia, nerozumieli petitu žaloby, ako aj vzhľadom na tú zmenu žaloby, kde v zásade navrhovateľka sa v petite žaloby domáha vydania bezdôvodného obohatenia, ako to vyplýva aj z tej zmenenej žaloby. V podstate sa domáha nárokov z väd. Podľa jej názoru sa jedná o dva rôzne nároky, buď si uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, teda, ak plnenie bolo poskytnuté bez právneho dôvodu, prípadne na základe neplatného právneho úkonu alebo na základe právneho dôvodu, ktorý odpadol alebo naozaj medzi nimi existovala zmluva, klient na základe zmluvy vykonal nejaké práce, ktoré vykonal vadne a tým pádom sa domáha nárokov z väd. Podľa ich názoru sa klientka alebo pani navrhovateľka domáha skôr nárokov z väd a takisto nároku na náhradu škody ako tu odznelo, že požaduje v podstate aj plnenie, ktoré by jej malo pokryť nejaké očakávané náklady smerom do budúcnosti. Takže podľa nej tá žaloba nie je celkom šťastne formulovaná, podľa nej sa nejedná o bezdôvodné obohatenie. Čo sa týka nárokov z väd, v zásade v zmysle § 440 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak by teda postupovali v zmysle Obchodného zákonníka, tak zákon výslovne vylučuje, aby sa nároky, ktoré je možné uplatniť uplatnením nárokov z väd vymáhali prostredníctvom náhrady škody alebo bezdôvodného obohatenia. Zároveň uvádzajú, že zákon dáva na výber, pokiaľ je dielo vykonané vadne, teda sú tam nejaké drobné vady a nedorobky, ktoré nebránia užívaniu, tak objednávateľ si môže zvoliť akú formu nárokov z väd požaduje, či požaduje napr. bezplatnú opravu, vykonanie nejakých dodatočných prác, odstránenie časti diela alebo napr. požaduje zľavu z ceny a podobne s tým, že medzi účastníkmi bola uzatvorená dohoda o dodatočných a opravných prácach, nakoľko pani navrhovateľka tvrdila, že dielo nebolo riadne dokončené, táto dohoda bola obidvoma účastníkmi podpísaná, dokonca podpisy sú overené a tu si vlastne účastníci dohodli nejaký rozsah nových prác a dodatočných a opravných prác, ktoré budú vykonané. Pokiaľ navrhovateľka urobila tú voľbu, že pokiaľ chcela uplatniť nároky z väd a vybrala si, že požaduje vykonanie tých bezplatných prác, tak sú toho názoru, že tento uplatnený nárok už nemôže dodatočne zmeniť bez súhlasu zhotoviteľa a jednoducho si povedať, že ona teraz požaduje vrátenie ceny, ktorá bola zaplatená. V podstate podľa jej názoru by to bolo bezdôvodné obohatenie zase na strane navrhovateľky, ktorá v podstate mala vykonané práce, dokonca boli vykonané nejaké práce navyše a zároveň si požiada o vrátenie takmer 100% ceny týchto prác. Čo sa týka rozsahu a kvality diela medzi účastníkmi kvalita diela nebola nejakým špeciálne dojednaná, takže má za to, že dielo malo byť vyhotovené v nejakej rozumnej kvalite, ktorú možno predpokladať. Väčšina tých vecí, ktoré pani navrhovateľka komentovala alebo ktoré tvrdila, že sú nesprávne vyhotovené, tak väčšinou to boli

požiadavky, že požadovala nejakú vyššiu kvalitu niečoho napr. vyššiu kvalitu nejakého poteru a podobne, alebo napr. že požadovala nejaké špeciálne zníženie podlahy, ale toto boli skôr také kvalitatívne otázky, ktoré nikdy neboli dojednané a teda klient ani nemal ako vedieť, že pani navrhovateľka má nejaké takéto špeciálne požiadavky, keď neboli výslovne dojednané. Ďalej odznelo, že po vykonaní stavebných prác zo strany jej klienta nebol rodinný dom v užívaniashopnom stave alebo nebol ani spôsobilý na kolaudáciu. Tu by podotkla, že medzi účastníkmi bol dohodnutý rozsah prác tak, že odporca mal vykonať iba určité stavebné práce, nikdy nebolo jeho povinnosťou zhotoviť celý rodinný dom alebo nedajbože zabezpečiť kolaudáciu rodinného domu, on mal vykonať naozaj len nejaké špecifické práce, ktoré boli dojednané s tým, že pani navrhovateľka mala ešte dojednané podľa jej informácií ďalšie firmy, ktoré mali nastúpiť po vykonaní diela jej klientom. Má vedomosť napr. o živnostníkovi O. C. z Z., ktorý nastupoval na výkon prác v novembri 2011, čiže ak klient odšaloval schody niekedy 1.6.2011, tak po ňom ešte nastupovali ďalšie firmy, ktoré dokonca vykonávali práce ako napr. elektrorozvodne, obývačka, chodba, kúpeľne, záchody a pod., čiže de facto na tých prácach, ktoré navrhovateľka vytýka, že neboli kvalitne urobené ešte potom následne pracovali ďalšie firmy, takže nebolo úlohou jej klienta dostať ten rodinný dom do takého užívaniashopného stavu s tým, že ešte vyslovene navrhovateľka si vymienila, aby niektoré veci nedotiahli úplne do nejakej dokončenej fázy, nakoľko dokončovacie práce si chcela nechať zabezpečiť cez iné firmy. Čo sa týka aj toho schodiska ako pozerali znalecký posudok, výslovne sa tam uvádzalo, že pani navrhovateľka chcela, aby schodisko bolo dopracované do nejakej konečnej fázy, jej klient teda tvrdí, že to nebolo účelom dohody alebo takto sa nikdy nedohodli, on mal vlastne len vybetónovať s tým, že navrhovateľka si mala cez iné firmy zabezpečiť dokončenie tých vlastne povrchových vrstiev. Je síce pravda, že sú tam nejaké milimetrové rozdiely, ale podľa jej názoru by sa tie milimetrové rozdiely vo výška jednotlivých stupňov práve sa zotrú tým, že sa ešte dokončí to schodisko nejakým záverečným náterom alebo záverečnou vrstvou, takže náš klient nikdy netvrdil, že mal dokončiť dielo do nejakého štádia úplného dokončenia rodinného domu alebo proste do nejakého štádia, aby bol rodinný dom spôsobilý na kolaudáciu, čiže to, že rodinný dom nie je spôsobený na kolaudáciu sám o sebe tento fakt neznamena, že dielo nebolo odovzdaná, alebo riadne vykonané, jej klient trvá na tom, že dielo bolo riadne vykonané v podstate na základe ústnej dohody. V podstate zo strany navrhovateľky neobdržal žiadne reklamácie okrem už zmieneného pokusu o zmier, na základe ktorého potom ešte dodatočne vykonan nejaké práce, dokonca vo vyššej kvalite ako boli dohodnuté. Vykonan to, čo bolo písomne dojednané, teda nerozumie tým argumentom, že ešte mal vykonať niečo navyše alebo nejakú vyššiu kvalitu niečoho, čo navrhovateľka aj pri osobnom stretnutí neustále prízvukovala, že ona si to predstavovala v inej kvalite, ale pokiaľ tá kvalita naozaj dojednaná nebola, tak nerozumie takémuto argumentu. Ešte chcela podotknúť ako už spomenula, tak podľa nej ústna dohoda by sa mala spravovať režimom Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa skutočne spravovala režimom Občianskeho zákonníka, tak je toho názoru, že uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia by bol v čase podania žaloby už premlčaný, nakoľko ustanovenie § 102 a nadväzný § 107 Občianskeho zákonníka výslovne stanovuje plynutie subjektívnej a objektívnej lehoty, kde minimálne pokiaľ bolo schodisko odšalované zo strany klienta 1.6.2011, čo bol vlastne posledný deň kedy klient vôbec bol prítomný na stavbe a následne žaloba bola podaná až 13.5.2014, tak je toho názoru, že tam jednoznačne došlo k uplynutiu subjektívnej aj objektívnej lehoty. Zo strany pani navrhovateľky bola uplatnená len jediná reklamácia, kde tvrdila, že dochádza k nejakému presakovaniu vody na tú reklamáciu klient vlastne reagoval tým, že boli prítomní aj s nejakým technikom alebo teda s príslušným odborným pracovníkom, na mieste vykonali nejaké skúšky, majú o tom aj vyhotovený záznam a presakovanie vlastne nezistili, avšak v tejto miestnosti konkrétnej všetky práce týkajúce sa vody vykonávala iná firma, klient v tejto miestnosti vodárske práce nevykonával. Ešte chcela poukázať na výpoveď navrhovateľky, ktorá uviedla, že nemala možnosť prevziať dielo alebo nemala možnosť vyjadriť sa k tomu, či s tým dielom súhlasí, či ho preberá, či ho nepreberá. V tejto súvislosti by poukázala ako to vyplýva aj zo zaužívanej súdnej praxe, že pokiaľ v zásade majiteľ stavby v podstate využíva tú danú stavbu ako takú, má sa za to, že bolo mu umožnené s dielom nakladať alebo disponovať. V podstate od šalovania schodiska a reálne faktického prevzatia diela, ktoré sa uskutočnilo dňa 1.6.2011 uplynul dosť dlhý čas. Žaloba bola podaná až po uplynutí subjektívnej aj objektívnej premlčacej lehoty, je toho názoru, že navrhovateľka mala dostatočne dlhý čas na to, aby si zväžila, či považuje toto dielo za vadné a pod. v zásade v takomto smere nebol odporca oboznámený žiadnou reklamáciou alebo nejakým takýmto oznámením. V podstate ten pokus o zmier, ktorý obdržal bol veľmi nekonkrétny, nešpecifický, obsahoval iba vyjadrenia typu, že navrhovateľka nie je spokojná s prácami. Podľa jej názoru takéto podanie nespĺňa náležitosti reklamácie, pretože nešpecifikuje konkrétne čo považuje navrhovateľka za nedokončené alebo čo považuje za vadu diela, nejakým spôsobom v podstate toto vyjadrenie nedáva možnosť odporcovi sa vyjadriť ku konkrétnym vadám alebo vykonať nejakú opravu konkrétnych väd, je to len také nekonkrétne tvrdenie, ale napriek

tomu klient mal záujem riešiť to nejakou zmierlivou cestou a teda uzatvoril dohodu o dodatočných a opravných prácach, a teda vykonal nejaké práce navyše a tým pádom tie nároky z vád podľa jej názoru uspokojil, pretože následne už žiadne ďalšie reklamácie zo strany navrhovateľky neboli.

Odporca vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 5.5.2015 uviedol, že je podnikateľom, podniká na základe živnostenského oprávnenia v predmete podnikania stavebné práce a to pod obchodným menom Dušan Briliak - BRIXX, miesto podnikania 029 45 Rabčice 334, IČO: 37049640. Úplne na začiatku sa stretli s navrhovateľkou v roku 2011, kontaktovala ho telefonicky navrhovateľka, že by chcela urobiť nejaké práce v jej rodinnom dome. Prišiel do RK do jej rodinného domu, navrhovateľka mu povedala aké práce chce vykonať, požiadala ho, aby to nacenil. Jednalo sa o nasledovné práce, ktoré chcela vykonať. Vyprázdniť kotolňu, kde plánovala garáž, chcela rozobrať podlahu v kotolni, tam bola úplná hĺina, chcela tam zaliť betónovú podlahu, zalievala sa tam betónová podlaha vrátane karisiete v hrúbke nejakých 15 cm, následne sa napenetrovalo, mala sa urobiť izolácia lepenkou a na izoláciu sa mal dať poter. V tejto miestnosti chcela omietnuť steny a natiahnuť jednu štukovú omietku. Ďalej chcela nasieťkovať strop a taktiež natiahnuť jemnú štukovú omietku, potom chcela vo vedľajšej miestnosti t.j. tom sklade vybúrať priečky a vyviezť odpad, tam ona plánovala obývačku. Na prvom poschodí chcela vybúrať tú istú priečku. Ďalej v tej miestnosti na prvom poschodí, kde búrali tú priečku chcela ešte zamurovať okno. Ďalej chcela v pôvodných kúpeľniach vybúrať betónovú podlahu a v pôvodných kúpeľniach chcela zašalovať a zabetónovať nové schodište. Ďalej tam chcela vybudovať nový vchod do obvodovej steny. V miestnosti v suteréne, kde sme búrali priečku chcela vybúrať dvere, resp. otvor pre dvere, rozmery 2 m x 1m a x 60 cm, ďalej chcela vybúrať pôvodné betónové schodisko a vyviezť odpad a tiež sme demontovali na ďalšom podlaží drevené schodisko. Keď sa vybúrali tie schodišťa, chcela, aby sa zašalovala deka v nových kúpeľniach, armatúra a zaliť betónom. Ďalej si vyžiadala pod pôvodným schodišťom, kde bola pec na pevné palivo demontovať pec, ktorú odniesol jej syn do šrotu so súhlasom navrhovateľky. Ďalej chcela si pripraviť nové kúrenie, tak chcela pripraviť nové rozvody pre kúrenie do novej kúpeľne, spod schodišťa do novej kúpeľne. Mal sa vysekať nový odpad, príprava na záchod a na teplú a studenú vodu v kúpeľni. Malo sa to dať do podlahy, tieto práce sa mali vykonať, išiel to naceniť domov, o pár dní jej volal, prišiel za ňou osobne, povedal jej, že tieto práce budú stáť celkom 11 400 eur s DPH vrátane materiálu a prác, navrhovateľka s tým ústne súhlasila. Dňa 25.4.2011 začali s výkonom prác, po troch dňoch prác vrátane zabezpečenia materiálu požiadala navrhovateľku o zálohu na práce na materiál, dňa 27.4.2011 dala mu zálohu na materiál 5 000 eur, potom pokračovali v prácach, dňa 5.5.2011 všetky tieto práce ukončili. Dohodol sa s navrhovateľkou, keďže mali všetky práce dokončené okrem odšalovania schodov, čo musí byť minimálne 21 dní, že si príde len odšalovať, pobrať dosky a že sú týmto všetky naše práce ukončené, že si príde zobrať celú sumu, na čo navrhovateľka súhlasila, že na druhý deň si môže prísť po zvyšnú sumu, čo aj urobila a dňa 6.5.2011 mu uhradila zvyšok ústne dohodnutej sumy a to 6 400 eur, spolu je 11 400 eur ako bolo dohodnuté na začiatku. Oni na začiatku nemali žiaden projekt dohodnutý, jediné čo od neho žiadala, nevedela si predstaviť točené betónové schody, aby jej doniesol projekt ako to bude reálne zabetónované vyzeráť. Vizualizáciu jej aj doniesol od projektanta pána E. I.. Ona s točenými schodami súhlasila, urobil ich, neboli dohodnutí, žiaden projekt na rekonštrukciu, len sa dohodli práce, ktoré on vykonal v štandardnej kvalite, keďže mali ústnu dohodu. Jeho navrhovateľka nekontaktovala a potom mu prišlo predvolanie na pojednávanie na súd, najal si právnik W. Z., ktorý ju kontaktoval, že sa chce dohodnúť, že nikdy nebol na súde, mimosúdnou cestou. On v tom čase robil v Bratislave, stretol sa tam s pánom B. Z., ktorému povedal aký má problém, ktorý ho hneď skontaktoval s jeho právnikom pánom C., on následne volal navrhovateľke, či nie je možné sa dohodnúť, tak si dohodli stretnutie. Tento právnik nemohol ísť na stretnutie, lebo mal pojednávanie, poslal s ním pána Z.. Stretli sa v Kauflande v Ružomberku. Rozprávali sa, že by to rád vyriešil mimosúdnou cestou, to neznamená, že uznal nejaké reklamácie vady diela, jednalo sa len o to riešiť problém mimosúdnou cestou. Pani K. povedala, že súhlasí, následne si nadiktovala práce, ktoré chce, aby boli urobené, aby bol tento problém definitívne vyriešený. Poukazom na 5 bodov predmetnej dohody, na čo navrhovateľka uviedla, že ak tieto práce vykonajú, tak už ho nebude nikdy kontaktovať, žalovať, spor je tým definitívne vyriešený. On súhlasil s vykonaním predmetných prác, povedal jej, že akonáhle dokončí svoje rozrobené práce, hneď to príde ku nej vykonať. V decembri 2012 všetky tieto práce vykonal vrátane materiálu. Všetko bolo urobené podľa dohody s navrhovateľkou. Poukazoval, že v dohode je uvedené, že na schodište navrhovateľka žiadala nivelačný poter. Tú jednu pec dala synovi do šrotu a druhú pec darovala chlapom, ktorí tam pracovali. Aj podlaha v sklade je urobená presne podľa dohody o vykonaní dodatočných opravných prác. Na nejaké výškové rozdiely vopred neupozorňovala. Poukazoval, že nivelačný poter je cca 7 mm. Keď vykonal všetky práce pre navrhovateľku 5.5.2011, prišla za ním navrhovateľka, že chce, aby jej vyhotovil nejaký doklad na čo najnižšiu sumu, aby sa tým mohla preukázať manželovi, pod

podmienkou, že ak jej doklad na nižšiu sumu nevystavím, zvyšné peniaze mu nedá. Tak keďže nemal inú možnosť, tak 6.5.2011 vystavil fiktívnu zmluvu o dielo a faktúru na sumu 1 632 eur s DPH, ktorú mu navrhovateľka nikdy neuhradila. Sama priznala na daňovom, že je fiktívna. Každý deň, keď robili tie dodatočné opravné práce im pani K. otvárala a pred odchodom ju vždy zavolali a za nimi zamykala. Počas prác, ale aj po ich odchode si mohla tieto ich práce odkontrolovať. Počas dodatočných opravných prác ho navrhovateľka nútila vykonávať aj iné práce, že ak to chcú uzavrieť, musia ešte položiť dlažbu vo verande, ktorú on vôbec nerobil s čím nesúhlasil, lebo podľa dohody tam mala ísť nivelačka, tak jej dal nivelačku. Ďalej na prvom poschodí navyše chcela vymeniť zárubňu mimo dohody, čo jej vymenil. Keď odchádzali vyzval pani K., aby si prišla práce prevziať, na čo prišla, otvorila dvere, pozrela sa, zavrela. Chcel jej dať podpísať preberací protokol, čo ona odmietla a začala ho vydierať, že ak do konca týždňa jej nedonesie ďalších 3 500 eur, že zle dopadne. Svedkom tohto správania navrhovateľky je O. C., ktorý pracoval na týchto prácach a bol prítomný pri odovzdávaní. Vo dvore pani K. nezamykal ani nedržal, keďže od brány ani od dverí nemá kľúč. Prosil ju, aby to už nechala tak, že urobil všetko až nad rámec a že všetky práce má vykonané tak, ako sa dohodli, na čo povedala, že tá dohoda je len zdrap papiera a že si to zistila u ombudsmana, že trvá na 3 500 eur do konca týždňa. Volal na políciu, čo má robiť, že mu nechce prevziať práce, ktoré vykonal, oni mu povedali, že tam vstupovať nemôžu, ale že môže prísť na políciu spísať zápisnicu. On sa poradil s právnikom, ten povedal, že má doniesť dohodu o vykonaní dodatočných opravných prác na súd, to aj urobil a potom prišlo vyjadrenie zo súdu o zastavení konania. Na základe ústnej dohody on požadované práce vykonal, keby to vykonané nebolo, tak by mu pani K. neplatila.

PZ navrhovateľky vo svojom prednese na pojednávaní dňa 28.5.2015 uviedol, že list navrhovateľky zo dňa 12.6.2012, ktorý pán odporca resp. jeho PZ opakovane prezentovala súdu ako uplatnenie reklamácie, tak k tomuto listu uviedla, že týmto listom nebola uplatňovaná reklamácia, pani navrhovateľka vyzvala odporcu v tom čase na dokončenie nedokončeného diela, súčasne mu oznámila, že pre prípad, ak dielo nedokončí, tak žiada alikvótnu časť peňazí, ktoré podľa jej názoru zodpovedali nevykonanému rozsahu diela oproti pôvodne dohodnutému rozsahu. K samotnej reklamácie došlo až pri osobnom stretnutí na mieste samom na stavbe rodinného domu niekedy v decembri v roku 2012 kedy realizovali dokončovacie práce v zmysle dohody zo dňa 30.11.2012. V nadväznosti na súdom prečítanú časť z protokolu daňovej kontroly uviedla, že z prečítaného textu je zrejmé, že aj podľa pani navrhovateľky aj podľa pána odporcu išlo o platby v sumách 5 000 eur a 6 400 eur preddavky, pričom tieto boli vyúčtované faktúrou na sumu 1 632 eur s DPH. Odporca, či už sám alebo aj prostredníctvom PZ sa snažil a snaží opakovane presvedčiť súd, že podnet na vyhotovenie tejto faktúry na sumu 1 632 eur s DPH dala navrhovateľka dôvodom podľa ich tvrdení mala byť skutočnosť, že bola v rozvodovom konaní so svojim manželom, keď podľa ich vyjadrenia mala chcieť tieto platby zatajiť. Toto tvrdenie nie je pravdivé, odporca to pravdepodobne nevie, ale pani navrhovateľka mala predmetné peniaze uložené na vkladnej knižke, pričom obidve platby boli zrealizované z peňazí, ktoré v deň, keď poukázala, resp. odovzdala pánovi odporcovi boli vybraté z tejto vkladnej knižky, teda v prípade, ak by došlo medzi pani navrhovateľkou a jej manželom k vyporiadaniu BSM po rozvode, tak súd by bez akýchkoľvek problémov zistil z výpisu z tejto vkladnej knižky, že tieto platby boli zrealizované. Má za to, že tá doslova legenda odporcu, ktorú šíri okolo vypracovania predmetnej písomnej zmluvy faktúry, preto nemôže obstáť. Z tohto dôvodu súčasne verí, že v tomto prípade sa opakované účelové tvrdenie odporcu nestane pravdou. Ešte v kontexte s prečítanou časťou protokolu chce uviesť, že samotný pán odporca výslovne vyslovil záver, že predmetná faktúra bola vyúčtovaním platieb, ktoré prebral v sume 5 000 a 6 400 eur od pani navrhovateľky a do dnešného dňa žiadny iný nárok voči navrhovateľke nevyfakturoval. Na jednej strane síce tvrdí, že mu nárok na zaplatenie vznikol, ale žiadny si neuplatnil.

PZ odporcu vo svojom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 26.6.2015 uviedla, že je potrebné v konaní ustáliť otázku akého nároku sa navrhovateľka domáha. Navrhovateľka sa pôvodne domáhala vydania bezdôvodného obohatenia. Správnym posúdením skutkového stavu uvedeného v návrhu odporca nesúhlasí. Obsah dohody o vykonaní dodatočných stavebných prác zo dňa 30.11.2012 je potrebné vykladať v súvislosti s nárokom uplatneným navrhovateľkou na tunajšom súde v konaní sp.zn. 6C/101/2012, kde sa jednalo o domáhanie sa nárokov z väd vykonaného diela, čo vyplýva aj zo samotného názvu dohody. Nejedná sa o dohodu, na základe ktorej by bola zrušená pôvodne uzatvorená zmluva o dielo, čím by na strane odporcu odpadol právny dôvod na ponechanie si zaplatenej ceny za dielo. Pre vydanie bezdôvodného obohatenia musí navrhovateľka preukázať rozsah prác, ktorých vykonanie si dohodla s odporcom v pôvodne (ústne) uzavretej zmluve o dielo, dohodnutú cenu tých ktorých prác, ako aj skutočnosť, že odporca tieto práce nevykonal. Ak by aj tieto skutočnosti

preukázala, nárok, vzhľadom na uplatnenú námietku premlčania a uplynutie 3-ročnej premlčacej lehoty je bezpredmetný. Znalecké dokazovanie ohľadom rozsahu a hodnoty skutočne vykonaných prác na rodinnom dome navrhovateľky neprinesie odpoveď na otázku aké práce mal odporca pre navrhovateľku pôvodne vykonať a v akej cene a v nadväznosti na vznesenú námietku premlčania je toto dokazovanie nadbytočné. V zmysle zmeny žaloby pripustenej uznesením zo dňa 31.3.2015 predmetom konania sa stali aj prípadné nároky z väd diela, resp. nárok na náhradu škody, ktorá mala navrhovateľke vzniknúť vadným vykonaním diela. Je na navrhovateľke dôkazné bremeno o tom, že odporca si skutočne porušil svoju povinnosť plniť dielo riadne a bez väd, že uplatnila nároky z väd u odporcu reklamáciou, ktorý konkrétny nárok z väd u odporcu uplatnila, že dodržala zákonné lehoty pre tento postup a že jej nároky z údajných väd diela neboli zahrnuté do dohody o vykonaní dodatočných opravných prác zo dňa 30.11.2012 a následne už boli uspokojené. Čo sa týka náhrady škody, musela by preukázať skutočný vznik škody, porušenie zákonnej alebo zmluvnej povinnosti odporcu, príčinnú súvislosť, ako aj zavinenie odporcu, ani jeden z vymenovaných zákonných predpokladov preukázaný nebol. Výpoveďami svedkov v konaní boli preukázané skutočnosti svedčiace o tom, že dielo bolo vykonané riadne, navrhovateľka bola pri jeho vykonávaní prítomná, práce si osobne kontrolovala a k ich vykonaniu nemala námietky. Odporca nárok považuje za nedôvodný, navrhol návrh zamietnuť.

Navrhovateľka podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 3.6.2015 sa vyjadrila k výsluchom svedkov vykonaným na pojednávaní, ani jeden z nich nebol prítomný pri uzavieraní zmluvy o dielo medzi účastníkmi konania, preto nevedeli uviesť čo bolo obsahom uzavretej zmluvy o dielo, najmä nepoznali dohodnutý rozsah prác a dohodnutú cenu diela, výsluchy svedkov žiadnym spôsobom neprispeli k objasneniu skutkového stavu veci, znalecké dokazovanie nemôže dokázať skutočne dohodnutý rozsah prác ani skutočne vykonaný rozsah prác.

Súd sa v rámci vykonaného dokazovania oboznámil aj s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 6C/101/2012 a to najmä s návrhom č.l. 1 a doplnením návrhu na výpis súdu uznesením č.k. 6C/101/2012-5 zo dňa 10.10.2012, v zmysle ktorých navrhovateľka sa domáhala voči odporcovi vrátenia poskytnutých záloh na prácu vo výške 5 000 eur a 6 400 eur po odpočítaní realizovaných prác v čiastke 1 632 eur. Poukázala na skutočnosť, že odporca bol ňou požadovaný urobiť v jej rodinnom dome stavebné úpravy - preložka schodišťa vzájomne s kúpeľňou, na ktoré práce bola ústna dohoda s tým, že odporca v priebehu stavebných prác vypracuje na ich rozsah kompletnú projektovú dokumentáciu. S búracími prácami započal bez projektovej dokumentácie, zmluvu na prácu predložil 20.4.2011, ktoré práce tam citované realizoval vo výške 1 632 eur vrátane DPH, na čo vystavil faktúru č. 1/11 zo dňa 5.5.2011. Navrhovateľka ďalej uviedla, že zaplatila odporcovi zálohy na dohodnuté práce dňa 27.4.2011 5 000 eur a dňa 6.5.2011 6 400 eur, čo vyplýva z príjmových pokladničných dokladov. Navrhovateľka podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 21.12.2012 vzala tento svoj návrh v celom rozsahu späť a navrhla konanie zastaviť vzhľadom na skutočnosť, že účastníci konania vyriešili spor mimosúdne a mimosúdne definitívne a konečne urovnali vzájomné sporné práva a povinnosti. V nadväznosti na uvedené tunajší súd uznesením č.k. 6C/101/2012-89 zo dňa 5.4.2013 toto konanie zastavil. Na odvolanie navrhovateľky voči tomuto uzneseniu Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 6Co/267/2013 zo dňa 28.6.2013 predmetné uznesenie Okresného súdu Ružomberok napadnuté navrhovateľkou potvrdil. Navrhovateľka vo svojom odvolaní uviedla, že návrh na zastavenie súdneho konania nepodala, pretože dohoda, ktorú spísali neboli zo strany odporcu dodržaná - kvalita a rozsah prác, zotrvala na faktúre a pomernom vrátení peňazí, či už mimosúdnu alebo súdnu cestou. K tomuto odvolaniu navrhovateľky sa odporca vyjadril tak, že poukázal na dohodu o vykonaní dodatočných opravných prác uzavretú dňa 30.11.2012 s navrhovateľkou, kde sa odporkyňa zaviazala vziať späť žalobu a on sa zaviazal, že pre navrhovateľku vykoná práce stanovené v článku 1 - 4 tejto dohody v lehote do konca decembra 2012 a to bezodplatne. Dňa 30.11.2012 účastníci konania podpísali späťvzatie žaloby, ktoré odporca po vykonaní dohodnutých opravných prác podal na súd. Nie je rozhodná tá skutočnosť, kto túto listinu fyzicky priniesol na podateľňu súdu, ale skutočnosť, že listinu navrhovateľka vlastnoručne podpísala a sama navrhla zastavenie konania. Opravné práce boli dodané v požadovanej kvalite a v dohodnutom rozsahu podľa článkov 4 - 5 dohody. Pri vykonaní týchto prác vodovod neporušil ani jej nespôsobil žiadnu inú škodu. Za dodanie opravných prác navrhovateľke faktúru nevystavil, nakoľko boli dodané bezodplatne ani navrhovateľka mu za ne nič nezaplatila. Ďalej odporca uviedol, že vykonanie prác vie preukázať svedeckými výpoveďami osôb, ktoré tieto práce fyzicky vykonávali a vyhotovenou fotodokumentáciou. Po skončení však navrhovateľka odmietla podpísať preberací protokol a stále neoprávnene od neho žiadala ďalšie peniaze na základe vykonávaných titulov. Uznesenie Krajského súdu v Žiline nadobudlo právoplatnosť dňom 23.8.2013.

Súd sa v rámci vykonaného dokazovania oboznámil aj s obsahom listín založených v spise a to najmä s výpisom z LV č. XXXX pre obec a k.ú. P., z ktorého vyplynulo, že navrhovateľka je výlučnou vlastníčkou stavby rodinného domu súpisné číslo XXX, postaveného na pozemku parcela č. CKN XXXX k.ú. P.. Súd sa oboznámil so zmluvou na prácu uzavretou medzi navrhovateľom ako dodávateľom a odporkyňou ako odberateľkou v zmysle § 536 a nasl. Obchodného zákonníka, predmetom ktorej bolo vykonanie prác pre odberateľa - vybúranie pôvodného schodiska a odvoz odpadu, zašalovanie a zabetónovanie nového schodiska, schody sú samonosné, kotvené do spodnej a vrchnej platne, izolácia a poter v garáži, omietnutie stien a stropov a natiahnutie jemnej štukovej omietky, vybúranie priečky v hornom patre, čiastočné búranie a odvoz odpadu, začiatok plnenia zmluvy bol dojednaný na deň 25.4.2011, zmluva bola uzavretá na dobu určitú do 6.5.2011. Zmluvné strany dojednali cenu za dielo vo výške 1 632 eur s DPH. Z príjmového pokladničného dokladu vystaveného odporcom dňa 6.5.2011 vyplynulo, že prijal od navrhovateľky sumu 6 400 eur na účel - vyúčtov.práce. Z príjmového pokladničného dokladu odporcu vystaveného dňa 27.4.2011 vyplynulo, že prijal od navrhovateľky sumu 5 000 eur ako zálohu za prácu. Odporca faktúrou č. 1/11 adresovanou navrhovateľke ako odberateľke, vyhotovenou dňa 5.5.2011, splatnou dňa 6.5.2011 fakturoval jej za prevedené práce podľa zmluvy zo dňa 20.4.2011 celkovú fakturovanú sumu 1 632 eur. Súd sa oboznámil ďalej s dohodou o vykonaní dodatočných opravných prác uzavretou medzi navrhovateľom a odporkyňou, kde sa odporca zaviazal navrhovateľke bezodplatne vykonať na rodinnom dome tam uvedené stavebné práce a navrhovateľka sa zaviazala súčasne s touto dohodou podpísať späťvzatie žaloby. Právny zástupca navrhovateľky listom zo dňa 9.4.2014 adresovaným odporcovi vyzval ho na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 9 768 eur s poukazom na dohodnutú cenu za dielo v sume 1 632 eur s DPH a zaplatené zálohy v sume 5 000 eur dňa 27.4.2011 a v sume 6 400 eur dňa 6.5.2011, ako aj s poukazom na skutočnosť, že dňa 30.11.2012 bola uzavretá dohoda o vykonaní dodatočných opravných prác, v ktorej sa odporca zaviazal, že práce v nej uvedené vykoná bezodplatne, preto najskôr dňa 30.11.2012 odpadol právny dôvod, na základe ktorého mu navrhovateľka zaplatila nad rámec dohodnutej ceny za dielo sumu 9 768 eur a jej vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v rovnakej výške. Súd sa tiež oboznámil so znaleckým posudkom znalca Ing. Ivana Čierneho, Banská Bystrica, znalca v odbore stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností, odhad hodnoty stavebných prác, pozemné stavby č. 18/2014, kde znalec vyčíslil hodnotu vykonaných stavebných prác na zrealizovanie vnútorného schodiska v rodinnom dome súpisné číslo XXX na ul. K. A. XX v P. vo výške 1 828,02 eur bez DPH a vo výške 2 193,62 eur s DPH. Súd sa oboznámil s výpisom zo Živnostenského registra odporcu, ďalej súd sa oboznámil s fotodokumentáciou k veci predloženou odporcom a tiež rekapituláciou nákladov stavby podľa objektov predloženou odporcom, kde bola uvedená výsledná suma 11 400 eur s DPH. Navrhovateľka listom zo dňa 12.6.2012 adresovaným odporcovi zaslala mu návrh na zmier, kde žiadala vrátiť sumu 6 400 eur a 3 000 eur ako náhradu výdavkov, ktoré jej zatiaľ vznikli, nakoľko odporca jej sľúbil vymeniť schodište s kúpeľňou a to do predfinálnej úpravy a úplne vybudovať sklad, pričom v sklade nedorobili podlahu, v novej kúpeľni nie je žiadny strop a schodište je ako zbúranisko. Z priloženého poštového podacieho hárku vyplynulo, že tento list odoslala navrhovateľka odporcovi dňa 12.6.2012 doporučenou poštou. Navrhovateľka predložila súdu znalecký posudok znalca Ing. Ivana Čierneho, Banská Bystrica, znalec v odbore stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností, odhad hodnoty stavebných prác, pozemné stavby č. 4/2015, kde znalec stanovil hodnotu vykonaných stavebných prác odporcom v zmysle špecifikovaného rozsahu prác navrhovateľkou v sume 2 334,64 eur bez DPH a v sume 2 801,57 eur s DPH. Ďalej súd sa oboznámil s protokolom vypracovaným Daňovým úradom Žilina, pobočka Námestovo zo dňa 9.5.2014 vo veci kontrolovaného daňového subjektu - odporcu pre daň z príjmov FO - rok 2011 a pre DPH - 2.štvrtrok 2011, pričom u odporcu bol zistený rozdiel dane z príjmov FO oproti podanému daňovému priznaniu vo výške 306,05 eur a tiež rozdiel DPH pre 2.štvrtrok 2011 vo výške 1 628 eur, kde súd sa oboznámil s výpoveďou svedkyne Mgr. Z. K. a tiež s výpoveďou odporcu. V zmysle Daňového úradu Žilina, pobočka Námestovo zo svedeckej výpovede Mgr. Z. K. vyplynulo, že odporca na základe ústnej dohody vykonal rekonštrukciu nehnuteľností na ul. K. A. XX, P. v období 4/2011, za práce mu uhradila čiastočnými zálohami a to dňa 27.4.2011 vo výške 5 000 eur a dňa 6.5.2011 vo výške 6 400 eur v hotovosti. Ďalej uviedla, že disponuje faktúrou č. 1/11 zo dňa 5.5.2011 v celkovej fakturovanej sume 1 632 eur. Na otázku, či uskutočnila v roku 2011 platbu v hotovosti odporcovi a to 6.5.2011 v sume 1 632 eur, navrhovateľka uviedla, že táto suma nebola uhradená, išlo o čiastočné vyúčtovanie zálohy, ktorá bola za vykonanie prác uhradená osobne pánovi Briliakovi a to dňa 27.4.2011 vo výške 5 000 eur a dňa 6.5.2011 vo výške 6 400 eur, na ktoré sumy pán Briliak vystavil príjmové pokladničné doklady. Na otázku správcu dane na navrhovateľku, či mali na práce vykonávané Dušanom Briliakom uzatvorenú zmluvu alebo na základe akého právneho vzťahu spolupracovali v roku 2011 táto odpovedala nasledovne: "Na začiatku sme mali

ústnu dohodu s tým, že zmluvu donesie. Podľa tejto ústnej dohody mali byť vykonané práce v hodnote 10 000 eur." Zmluvu jej dal podpísať až dodatočne pri podpise si nevšimla dátum uvedený na zmluve. Podľa zmluvy mali vykonané práce stáť 1 632 eur, tak si myslela, že je to len na časť prác a ďalšia zmluva bude uzatvorená neskôr, na čo pán Briliak reagoval nasledovne: "Nakoľko ma ona žiadala vystaviť faktúru na sumu 1 632 eur, nie na sumu 11 400 eur, ktoré aj prevzal, preto vystavil faktúru na sumu 1 632 eur." Ďalej tento reagoval: "Príjmové doklady nevystavoval, je to pismo pani K., oba príjmové doklady podpísal, prevzal podľa dohody za prácu a materiál, ale vypisovala ich ona. Vystavila ich, aby mala potvrdenie, že peniaze mu vyplatila, že ich prevzal, peniaze aj prevzal." Ďalej pán Briliak reagoval: "Faktúru č. 1/11 v celkovej sume 1 632 eur vystavil na požiadanie pani K., táto faktúra nebola uhradená, bolo to vyúčtovanie platieb, ktoré prebral v sume 5 000 eur a 6 400 eur. Súd sa tiež oboznámil s fotokópiou vkladnej knižky navrhovateľky, kde vyplynuli výbery súm a to dňa 27.4.2011 vo výške 5 000 eur a dňa 6.5.2011 vo výške 6 400 eur. Ďalej súd sa oboznámil s čestnými vyhláseniami O. C., Z. C., Z. O., ktorí vykonávali práce pre navrhovateľku v roku 2011, ako aj s fotodokumentáciou predloženou odporcom.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový a právny stav:

V predmetnom konaní domáhala sa navrhovateľka voči odporcovi zaplata sumy 9 768 eur titulom bezdôvodného obohatenia. Súd zistil, že navrhovateľka je výlučnou vlastníčkou rodinného domu súpisné číslo XXX, postaveného na pozemku parcela č. CKN XXXX k.ú. P. na ul. K. A.. Ďalej súd zistil z výpovedí účastníkov konania v tomto konaní resp. z výpovedí účastníkov konania v správnom konaní pred Daňovým úradom Žilina, pobočka Námestovo, že účastníci konania uzavreli v mesiaci apríl 2011 zmluvu ústnou formou, ktorej predmetom bolo vykonanie stavebných prác odporcom na rodinnom dome navrhovateľky, rozsah dojednaných prác medzi účastníkmi konania podrobne popísali účastníci konania vo svojich výpovediach, tento bol čiastočne sporný. Účastníci tiež dojednali odplatu za vykonané práce, ktorej výška medzi účastníkmi konania ako vyplýva z ich výpovedí, bola sporná. Je preukázané z príjmových pokladničných dokladov, že odporca prijal dňa 27.4.2011 sumu 5 000 eur a dňa 6.5.2011 sumu 6 400 eur za účelom záloh na stavebné práce. Písomná zmluva na prácu uzavretá medzi účastníkmi konania, ktorá bola predložená navrhovateľkou v zmysle výpovedí účastníkov konania v tomto konaní, resp. v správnom konaní bola vyhotovená až po ukončení prác spolu s faktúrou č. 1/11 zo dňa 5.5.2011 splatnou dňa 6.5.2011, ktorou boli fakturované prevedené práce v celkovej fakturovanej sume s DPH vo výške 1 632 eur. Navrhovateľka v konaní tvrdí, že odporca sa bezdôvodne obohatil na jej úkor, keďže stavebné práce vykonané a fakturované na základe dohody boli v hodnote 1 632 eur a vyplatené preddavky v hodnote 11 400 eur, pričom rozdiel uvedených súm jej doposiaľ nezaplatil. Na základe dohody o vykonaní dodatočných opravných prác uzavretej dňa 30.11.2012 medzi účastníkmi konania boli odporcom vykonané ďalšie tam popísané práce, tieto boli však vykonané bezodplatne ako vyplýva z obsahu dohody.

Odporca v konaní prezentoval stanovisko, že navrhovateľkou uhradená suma preddavkov v celkovej výške 11 400 eur je ústne dohodnutou cenou prác, ktoré odporca následne skutočne realizoval resp. cenou materiálu skutočne vynaloženého na realizáciu dohodnutých stavebných prác. Zároveň odporca vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku v nadväznosti na ustanovenie § 107 Občianskeho zákonníka, keďže suma 5 000 eur bola uhradená dňa 27.4.2011 a suma 6 400 eur dňa 6.5.2011, keď navrhovateľka mohla nárok uplatniť na súde už nasledujúcim dňom a objektívna trojročná premlčacia doba pred podaním návrhu na začatie konania v tejto právnej veci uplynula, a preto nárok navrhovateľky je premlčaný.

Predovšetkým súd pri posúdení dôvodnosti vznesenej námietky premlčania uplatneného nároku navrhovateľky zo strany odporcu zaoberal sa posúdením právneho vzťahu medzi účastníkmi konania, t.j., či jedná sa o obchodný záväzkový vzťah ako tvrdila navrhovateľka alebo občianskoprávny záväzkový vzťah. Súd vychádzal zo skutočnosti, že ide o zmluvu uzavretú medzi účastníkmi konania, predmetom ktorej bolo vykonanie stavebných prác odporcom, ktorý je podnikateľom v tejto oblasti na základe živnostenského oprávnenia na rodinnom dome vo vlastníctve navrhovateľky za dojednanú cenu. Podľa názoru súdu tento právny vzťah medzi účastníkmi konania napĺňa pojmové znaky zmluvy o dielo v zmysle § 631 a nasl. Občianskeho zákonníka, konkrétne zmluvy o oprave a úprave vecí § 652 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Podľa § 631 Občianskeho zákonníka, zmluvou o dielo zaväzuje sa objednávateľovi ten, komu bolo dielo zadané (zhotoviteľ diela), že ho za dojednanú cenu vykoná na svoje nebezpečenstvo.

Podľa § 652 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o opravu alebo úpravu vecí, vznikne objednávateľovi právo, aby mu zhotoviteľ podľa jeho objednávky vykonal opravu alebo úpravu vecí; zhotoviteľovi vznikne právo, aby mu objednávateľ zaplatil cenu za opravu alebo úpravu vecí. Opravou vecí je činnosť, ktorou sa najmä odstraňujú vady vecí, následky jej poškodenia alebo účinky jej opotrebenia. Úpravou vecí je činnosť, ktorou sa najmä mení povrch vecí alebo jej vlastnosti.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, strany si môžu dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v § 261, sa spravuje týmto zákonom.

Podľa § 262 ods. 2 Obchodného zákonníka, Dohoda podľa odseku 1 vyžaduje písomnú formu.

Konkrétne účastníci zmluvy sa dohodli na podstatných náležitostiach zmluvy, t.j. dohoda o predmete diela, t.j. aké stavebné práce sa majú na rodinnom dome vo vlastníctve navrhovateľky vykonať a zároveň sa dohodli na odplatnosti týchto stavebných prác. Preto jedná sa o občianskoprávny záväzkový vzťah. Zároveň ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka, keďže je to zmluva, ktorú uzatvoril odporca, ktorý konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (dodávateľ) na rozdiel od navrhovateľky (spotrebiteľ). Právna kvalifikácia tohto právneho vzťahu zo strany navrhovateľky ako obchodného záväzkového vzťahu s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka neobstojí, keďže dojednanie zmluvných strán, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v § 261, sa spravuje Obchodným zákonníkom, si vyžaduje písomnú formu. V tomto prípade súd nezistil existenciu takéhoto dojednania medzi účastníkmi zmluvy, keďže zmluva bola uzavretá ústnou formou. Pokiaľ takéto dojednanie bolo obsiahnuté v písomnej zmluve na prácu, súd konštatuje, že táto bola vyhotovená až po ukončení prác zo strany odporcu spolu s vyhotovením faktúry č. 1/11 zo dňa 5.5.2011 a bola antdatovaná s tým, že práce boli vykonané na základe ústnej dohody uzavretej v mesiaci apríl 2011 pred začatím stavebných prác, preto zákonná požiadavka v zmysle § 262 ods. 2 Obchodného zákonníka nie je v tomto prípade splnená, a teda nemožno na predmetný právny vzťah medzi účastníkmi konania aplikovať právnu úpravu Obchodného zákonníka.

Bezdôvodné obohatenie je právnou úpravou konštruované ako záväzkový vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil a tým, na úkor koho sa niekto obohatil a je zamerané na to, aby sa vydalo tomu, na úkor koho bolo získané. V tomto prípade chýba podľa navrhovateľky právny dôvod na zaplatenie predmetnej sumy 9 768 eur odporcovi, keďže suma za objednané, vykonané a vyúčtované práce je vo výške 1 632 eur a preddavky boli vyplatené vo výške celkom 11 400 eur.

Podľa § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 veta prvá Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Súd sa zaoberal dôvodnosťou vznesenej námietky premlčania uplatneného nároku navrhovateľky zo strany odporcu. Premlčanie je definované ako uplynutie času ustanoveného v zákone (premlčacej doby) na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo bolo vykonalo, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania a použitie námietky premlčania má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti nároku v dôsledku čoho premlčané právo súdnym rozhodnutím

oprávnenému nemožno priznať. Funkciou premlčania je uľahčiť obranu povinnému subjektu proti právam, ktoré trvali dlhú dobu, a preto často možno predpokladať, že už zanikli, keď dokázanie tejto skutočnosti po dlhšom čase by ho mohlo viesť k značným alebo neprekonateľným ťažkostiam. Námieta premlčania rieši takéto situácie, hoci zjednodušene, v súlade s požiadavkami istoty právnych vzťahov a ochrany povinného subjektu, povinnosť ktorého pravdepodobne zanikla. Niekedy sa týmto spôsobom zmarí právo oprávneného subjektu, ale aj v takomto prípade môže byť ospravedlnením to, že mal dosť času, aby sa o vykonanie svojho práva staral a aby ho uplatnil.

Podľa § 100 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremľujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 107 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia sa môže premlčať v subjektívnej lehote, ako aj v objektívnej lehote. Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z týchto lehôt. Začiatok plynutia premlčacích dôb je určený okamihom, keď došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia. V danom prípade vyúčtoval odporca navrhovateľke za vykonané práce faktúrou zo dňa 5.5.2011 v celkovej sume 1 632 eur vrátane DPH. Jedná sa o faktúru - daňový doklad, nie je to zálohová faktúra. Z tohto dôvodu u vyplatenej sumy preddavku zo dňa 27.4.2011 vo výške 5 000 eur mohla navrhovateľka zistiť, že odporca sa vo výške rozdielu uvedených súm bezdôvodne obohatil už dňom 5.5.2011 - vtedy už nepochybne vedela aké práce boli objednané, vykonané, vyúčtované, teda dňom nasledujúcim, t.j. dňom 6.5.2011 začína plynúť premlčacia doba ohľadom tejto sumy rozdielu (5 000 eur - 1 632 eur = 3 368 eur). U sumy 6 400 eur, ktorá bola uhradená navrhovateľkou odporcovi dňa 6.5.2011, už po vyhotovení faktúry, uvedeným dňom navrhovateľka mohla zistiť, že odporca sa voči nej bezdôvodne obohatil v celej výške tejto sumy 6 400 eur, nakoľko mala všetky dostupné informácie k dispozícii, t.j. informáciu o tom aké práce boli objednané, skutočne vykonané a vyúčtované a ako boli práce vyúčtované, t.j. ohľadom sumy 6 400 eur premlčacia doba začala plynúť dňom 7.5.2011. Subjektívna premlčacia doba v tomto prípade je v trvaní 2 rokov a keďže návrh bol podaný 13.5.2014, súd konštatuje, že u oboch týchto súm v celkovej výške 9 768 eur subjektívna premlčacia doba v trvaní 2 rokov uplynula, t.j. vznesená námietka premlčania zo strany odporcu je dôvodná, preto uplatnený nárok navrhovateľke na zaplatenie sumy 9 768 eur jej súd nemohol priznať. Zároveň súd zohľadnil, odpočítal dobu od uplatnenia práva navrhovateľky v konaní vedenom pred tunajším súdom pod sp.zn. 6C/101/2012, kde predmet konania bol totožný, ako vyplynulo z návrhu na začatie konania resp. z jeho doplnenia na výzvu súdu, nakoľko po dobu tohto konania premlčacia doba neplynula s poukazom na ustanovenie § 112 Občianskeho zákonníka. Predmetné konanie začalo doručením návrhu tunajšiemu súdu dňa 28.9.2012 a skončilo právoplatnosťou uznesenia Krajského súdu v Žiline č.k. 6Co/267/2013-97 zo dňa 28.6.2013, ktorým tento súd potvrdil uznesenie Okresného súdu Ružomberok č.k. 6C/101/2012-89 zo dňa 5.4.2013 o zastavení predmetného konania, t.j. dňom 23.8.2013. Premlčacia doba neplynula od 28.9.2012 do 23.8.2013, teda u sumy 3 368 eur je to 43 dní po uplynutí premlčacej doby a u sumy 6 400 eur je to 42 dní po uplynutí premlčacej doby.

Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

Pokiaľ navrhovateľka v rámci zmeneného návrhu uvádzala popis skutkových okolností prípadu odôvodňujúcich nárok na zaplatenie predmetnej sumy titulom zodpovednosti za vady diela, resp. zodpovednosti za škodu, súd dospel k záveru, že v tomto prípade navrhovateľka dôkazné bremeno neuniesla. K nároku na náhradu škody nepreukázala navrhovateľka existenciu základných predpokladov

zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorými sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou. Konkrétne v časti jej tvrdenia o vzniku škody v podobe nákladov, ktoré bude musieť vynaložiť na vybudovanie nového schodiska, resp. prerobenie schodiska do stavu, ktorý bude v súlade s STN. Samotné tvrdenie, že schodisko nezodpovedá STN poukazuje na vadu diela a nepostačuje k záveru o vzniku škody.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Pokiaľ namietala navrhovateľka kvalitu vykonaných prác, súd poukazuje na právnu úpravu zodpovednosti za vady v prípade zmluvy o oprave a úprave vecí § 653, § 654, § 655 Občianskeho zákonníka. Ani v tomto prípade navrhovateľka súdu nepreukázala základné predpoklady zodpovednosti za vady, a to najmä uplatnenie svojich nárokov z väd u odporcu v záručnej dobe - popis väd, či jedná sa o vady odstrániteľné alebo neodstrániteľné aký konkrétny nárok je uplatnený (bezplatné odstránenie vady, zníženie ceny, zrušenie zmluvy). Navyiac v danom prípade boli realizované dodatočné opravné stavebné práce zo strany odporcu bezodplatne na základe uzavretej dohody medzi účastníkmi zo dňa 30.11.2012, a teda nároky navrhovateľky vyplývajúce zo zodpovednosti za vady už boli predmetom riešenia a uspokojenia zo strany odporcu v časti tak, ako je popísané v tejto dohode. Podľa vyjadrenia PZ navrhovateľky v konaní (strana 2 zápisnice z pojednávania z 28.5.2015) pokus o zmier adresovaný navrhovateľkou odporcovi listom zo dňa 12.6.2012 nie je reklamáciou. Podľa názoru súdu tento list nespĺňa vyššie popísané zákonné požiadavky k uplatneniu nárokov zo zodpovednosti za vady. Podľa PZ navrhovateľky k reklamáci došlo až v decembri 2012, čo je už v čase po uplynutí záručnej doby v zmysle § 654 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a preto možno konštatovať, že právo zo zodpovednosti za vady navrhovateľke zaniklo.

Podľa § 653 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Zhotoviteľ zodpovedá za vady, ktoré má vykonaná oprava alebo úprava pri prevzatí veci objednávateľom, ako aj za vady, ktoré sa vyskytnú po prevzatí veci v záručnej dobe.

Podľa § 654 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záručná doba je tri mesiace, ak nie je dojednaná alebo osobitnými predpismi ustanovená inak; pri stavebných prácach je záručná doba najmenej osemnásť mesiacov.

Podľa § 655 ods. 1,2 veta prvá Občianskeho zákonníka, ak je vec opravená alebo upravená vadne, má objednávateľ právo na bezplatné odstránenie vady. Zhotoviteľ je povinný vadu odstrániť najdlhšie v dohodnutej lehote. Ak vadu nemožno odstrániť alebo ak ju zhotoviteľ neodstráni v dohodnutej lehote alebo ak sa vada vyskytne znovu, má objednávateľ právo na zrušenie zmluvy alebo na primerané zníženie ceny opravy alebo úpravy. Práva zo zodpovednosti za vady sa musia uplatniť u zhotoviteľa v záručnej dobe; inak zaniknú.

Preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, teda nárok navrhovateľky zamietol v celom rozsahu ako nedôvodný.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 OSP a priznal odporcovi, ktorý bol v konaní úspešný v celom rozsahu právo na náhradu trov potrebných na účelné bránenie svojho práva voči navrhovateľke, ktorá v konaní úspech nemala. Odporca uplatnil náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia vo svojom podaní, t.j. vyjadrení v predmetnej veci doručenom tunajšiemu súdu dňa 12.11.2014. Tieto boli vyčíslené podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 1.7.2015 vo výške 3 257,04 eur, ktorá suma pozostáva z odmeny advokáta za nasledovné úkony právnej služby: príprava a prevzatie zastúpenia vrátane 1.porady s klientom dňa 5.11.2011, zaslanie písomného vyjadrenia k návrhu na tunajší súd dňa 11.11.2014, účasť na pojednávaní na tunajšom súde dňa 13.11.2014, účasť na obhliadke na tvári miesta vrátane rokovania s protistranou dňa 17.12.2014, porada s klientom dňa 22.1.2015, účasť na pojednávaní na tunajšom súde dňa 23.1.2015, porada s klientom dňa 10.4.2015, účasť na pojednávaní na tunajšom súde dňa 5.5.2015, účasť na pojednávaní na tunajšom súde dňa 28.5.2015 a účasť na pojednávaní na tunajšom súde dňa 29.6.2015, výška odmeny za 1 úkon právnej služby vo výške 253,94 eur v zmysle § 10 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, pričom odmena bola znížená na polovicu u úkonu porada s klientom dňa 22.1.2015 a porada s klientom dňa 10.4.2015. Ďalej bol

vyčíslený réžijný paušál za úkony právnej služby v roku 2014 vo výške 8,04 eur a v roku 2015 vo výške 8,39 eur, spolu odmena vo výške 2 793,34 eur + spolu réžijný paušál 82,50 eur, taktiež boli vyčíslené cestovné výdavky v súvislosti s cestou na pojednávanie na tunajší súd dňa 13.11.2014, cesta osobným motorovým vozidlom evidenčné číslo DK418AV značky Renault Thalia z Dolného Kubína do Ružomberka a späť, opotrebenie 32 km x 0,183 = 5,85 eur + spotreba PHM 32 km x 5,9 l/100 km x 1,411 eur/l = 2,66, spolu 8,51 eur. Ďalej cestovné výdavky na ohliadku dňa 17.12.2014 z Dolného Kubína do Ružomberka a späť, opotrebenie 32 km x 0,183 = 5,85 eur + spotreba PHM 32 km x 5,9 l /100 km x 1,345 eur/l = 2,53, spolu 8,38 eur. Ďalej cestovné výdavky v súvislosti s pojednávaním na tunajšom súde dňa 23.1.2015 cesta z Dolného Kubína do Ružomberka a späť, opotrebenie 32 km x 0,183 = 5,85 eur, spotreba PHM 32 km x 5,9 l /100 km x 1,262 eur/l = 2,38 eur, spolu 8,23 eur. Cestovné výdavky v súvislosti s účasťou na pojednávanie na tunajšom súde dňa 5.5.2015 opotrebenie 32 km x 0,183 = 5,85 eur, spotreba PHM 32 km x 5,9 l / 100 km x 1,352 eur/l = 2,55 eur, spolu 8,40 eur, cestovné výdavky v nadväznosti na účasť na pojednávaní na tunajšom súde dňa 28.5.2015, opotrebenie 32 km x 0,183 = 5,85 eur + spotreba PHM 32 km x 5,9 l / 100 km x 1,352 eur / l = 2,55 eur, spolu 8,40 eur a napokon cestovné výdavky v nadväznosti na účasť na pojednávaní na tunajšom súde dňa 29.6.2015, opotrebenie 32 km x 0,183 = 5,85 eur + spotreba PHM 32 km x 5,9 l / 100 km x 1,352 eur / l = 2,55 eur, spolu 8,40 eur. Napokon bola uplatnená náhrada za stratu času v súvislosti s účasťou na pojednávaní na tunajšom súde dňa 13.11.2014 za 4 polhodiny po 13,40 eur = 53,60 eur, ako aj v nadväznosti na účasť na obhliadke na tvári miesta vrátane rokovania s protistranou dňa 17.12.2014 v rovnakej výške 53,60 eur v nadväznosti na účasť na pojednávaní na tunajšom súde dňa 23.1.2015 za 4 polhodiny po 13,98 eur = 55,92 eur, v nadväznosti na účasť na pojednávaní na tunajšom súde dňa 5.5.2015 v rovnakej výške 55,92 eur, v nadväznosti na účasť na pojednávaní na tunajšom súde dňa 28.5.2015 v rovnakej výške 55,92 eur a napokon v nadväznosti na účasť na pojednávaní na tunajšom súde dňa 29.6.2015 v rovnakej výške 55,92 eur, spolu cestovné 50,32 eur a spolu náhrada za stratu času 330,88 eur.

Súd vo vyčíslení trov právneho zastúpenia odporcu zistil nasledovné nedostatky. Za účasť na pojednávaní na tunajšom súde dňa 13.11.2014 patrí odmena vo výške 1/4 základnej sadzby tarifnej odmeny, t.j. vo výške 63,49 eur, rovnako aj za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní na tunajšom súde dňa 23.1.2015, keďže tieto oba pojednávania boli odročené bez prejednaní veci a to s poukazom na ustanovenie § 13a ods. 4 veta druhá Vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Ďalej čo sa týka odmeny advokáta za úkon právnej služby - účasť na ohliadke na tvári miesta vrátane rokovania s protistranou dňa 17.12.2014, tento úkon právnej služby nebol odporcom žiadnym spôsobom preukázaný, z tohto dôvodu nebolo možné priznať odporcovi odmenu za úkon právnej služby, réžijný paušál, ani cestovné výdavky a ani náhradu za stratu času v súvislosti s týmto úkonom. Ďalej pokiaľ pri úkonoch právnej služby - účasť na pojednávaní na tunajšom súde dňa 13.11.2014, účasť na pojednávaní na tunajšom súde dňa 23.1.2015, účasť na pojednávaní na tunajšom súde dňa 5.5.2015, účasť na pojednávaní na tunajšom súde dňa 28.5.2015 a účasť na pojednávaní na tunajšom súde dňa 29.6.2015 bola uplatňovaná náhrada za stratu času cestou z Dolného Kubína do Ružomberka a späť v trvaní 4 polhodín, takéto trvanie podľa názoru súdu na trase z Ružomberka do Dolného Kubína nie je primerané vzhľadom na dĺžku tejto trasy 32 km, ale je dôvodné len v trvaní 2 polhodín, v nadväznosti na uvedené bolo potrebné upraviť výšku náhrady za stratu času u všetkých týchto úkonov právnej služby. Preto súd priznal odporcovi náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia v celkovej výške 2 413,54 eur, ktorá suma pozostáva z odmeny advokáta za nasledovné úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia vrátane 1. porady s klientom dňa 5.11.2014 vo výške 253,94 eur + réžijný paušál 8,04 eur, zaslanie písomného vyjadrenia k návrhu na tunajší súd dňa 11.11.2014 vo výške 253,94 eur + réžijný paušál 8,04 eur, účasť na pojednávaní na tunajšom súde dňa 13.11.2014 vo výške 63,49 eur + réžijný paušál 8,04 eur + náhrada za stratu času 2 polhodiny po 13,40 eur = 26,80 eur, porada s klientom dňa 22.1.2015 vo výške 126,97 eur + réžijný paušál 8,39 eur, účasť na pojednávaní na tunajšom súde dňa 23.1.2015 vo výške 63,49 eur + réžijný paušál 8,39 eur + náhrada za stratu času 2 polhodiny x 13,98 eur = 27,96 eur, porada s klientom dňa 10.4.2015 vo výške 126,97 eur + réžijný paušál 8,39 eur, účasť na pojednávaní na tunajšom súde dňa 5.5.2015 vo výške 507,88 eur, odmena zvýšená v zmysle § 13a ods. 1 písm. t) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. + réžijný paušál 8,39 eur + náhrada za stratu času 2 polhodiny x 13,98 eur = 27,96 eur, účasť na pojednávaní na tunajšom súde dňa 28.5.2015 vo výške 507,88 eur, základná sadzba tarifnej odmeny zvýšená v zmysle § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. + réžijný paušál 8,39 eur + náhrada za stratu času 2 polhodiny x 13,98 eur = 27,96 eur, účasť na pojednávaní na tunajšom súde dňa 29.6.2015 vo výške 253,94 eur + réžijný paušál 8,39 eur + náhrada za stratu času 2 polhodiny x 13,98 eur = 27,96 eur. Teda spolu odmena advokáta za úkony právnej služby vo výške 2 158,50 eur, spolu réžijný paušál 74,46 eur a spolu náhrada za stratu času 138,64 eur. Cestovné výdavky boli priznané vo výške

8,51 eur v súvislosti s účasťou na pojednávaní na tunajšom súde dňa 13.11.2014, vo výške 8,23 eur v súvislosti s účasťou na pojednávaní na tunajšom súde dňa 23.1.2015, vo výške 8,40 eur v súvislosti s účasťou na pojednávaní na tunajšom súde dňa 5.5.2015, vo výške 8,40 eur v súvislosti s účasťou na pojednávaní na tunajšom súde dňa 28.5.2015 a napokon vo výške 8,40 eur v súvislosti s účasťou na pojednávaní na tunajšom súde dňa 29.6.2015, cestovné výdavky priznané celkom vo výške 41,94 eur. Všetko v zmysle vyčíslenia zo strany odporcu, nakoľko v tomto vyčíslení cestovných výdavkov neboli zistené žiadne nedostatky. Náhrada trov konania odporcu titulom trov právneho zastúpenia priznaná súdom vo výške 2 413,54 eur = odmena vo výške 2 158,50 eur + réžijný paušál 74,46 eur + náhrada za stratu času 138,64 eur a cestovné výdavky vo výške 41,94 eur. Súd pri rozhodovaní v tejto otázke vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a to najmä v zmysle ustanovenia § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a)b)c)d), ods. 4 veta druhá, ďalej § 16 ods. 3,4, § 17 ods. 1. Odporca iné trovy ako trovy právneho zastúpenia pred vyhlásením rozsudku pred súdom neuplatnil, náhradu vynaložených cestovných nákladov odporcu odporca uplatnil a vyčíslil až po vyhlásení rozsudku, preto tieto trovy konania odporcu nemohli mu byť súdom priznané.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline písomne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1,2 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že po a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie veci, c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistené rozhodujúcich skutočností, d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).